

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216895478
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8216895478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: L. Y., G.. XX.XX.XXXX, E. XXX/XX, XXX XX P. - G. P., o zaplatenie 1.239,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/3/2016-206 zo dňa 6.3.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol cit:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.194,06 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

„Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %.“

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného prvoinštančný súd poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.9.2015, ktorým súd vyhlásil zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok Prima banky, a.s. za neplatnú pre neprijateľnosť, nakoľko uplatnený nárok žalobcu vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 až 4 OZ, keďže išlo o formulárovú zmluvu s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny zo strany žalovaného. Celkovo tak podľa uvedených záverov súdu prvej inštancie patrí žalobcovi právo na zaplatenie sumy 1.194,06 Eur, v rozsahu ktorej žalobe vyhovel. Žalobcovi však nepriznal ním uplatňovaný nárok na poplatky v sume 45 Eur, ako aj na sankčný úrok vo výške 28 % p.a. zo žalovanej sumy.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v rozsahu zamietnutej časti - úrok 28 % p.a. z priznanej sumy. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora vo veci C42/15 Home Credit c/a Bíróová. Mal za to, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj Zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Podľa jeho názoru zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť aj úrok 28 % p.a. zo sumy 1.194,06 Eur od 19.10.2013 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodne.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie a na potvrdenie správnosti rozsudku a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa.

7. Podľa ust. § § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

8. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia bol žalobca povinný zdržať sa použitia podmienky uvedenej v bode 3.12. Všeobecných obchodných podmienok. Napriek tomu žalobca v priamom rozpore so zákonom na základe tejto podmienky nielenže účtoval žalovanej úroky, ale takto nezákonne zaúčtované úroky si uplatňuje v súdnom konaní.

Uvedené konanie žalobcu nemožno nazvať inak ako hrubo odporujúce dobrým mravom, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, ak nepriznal žalobcovi úroky, ktoré žalovanej účtoval na základe bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok.

9. V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje a odkazuje sa na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9C/113/2015 zo dňa 15.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016, ktorými bola zmluvná podmienka v totožnom znení určená za neprijateľnú. V otázke priznania nároku na poplatky odvolací súd poukazuje na výstižné a správne dôvody prvoinštančného súdu a na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2011 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/103/2017 zo dňa 29.5.2018.

10. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a správne výroky vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd aj s osvojením si dôvodov napadnutého rozhodnutia rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania postupom vyplývajúcim z ust. § 379 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. V odvolacom konaní nebol úspešný žalobca, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania.

13. V odvolacom konaní nebol úspešný žalobca, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).